to open, with dat. or acc. (l. upp hurðinni or hurðina); l. upp augum, to open the eyes; to declare, make known (en er jarl hafði því upp lokit, at hann mundi fylgja þeim); l. uppgørð, to deliver a judgement (of an umpire); impers., lýkr e-u upp, it opens; l. vel (illa) við e-n, to behave well (ill), deal fairly (unfairly) with a person (Bolli fekk Sigríði gjaforð göfugt ok lauk vel við hana); l. við, to end (má vera, at svá lúki við, at þér þykki alkeypt); l. yfir, impers., to come to an end, to a final issue (skal nú yfir l. með oss); (6) refl., lúkast, to be shut (ok þegar laukst hurðin á hæla honum); to come to an end, to end (hér lýkst sjá bók); l. upp, to open (fjallit laukst upp norðan).

LÚS (pl. LÝSS), f. *louse* (sárt bítr soltin lús; lýss ok kleggjar).

LÚSUGR, a. lousy (verjan var öll lúsug). LÚTA (LÝT; LAUT, LUTUM; LOTINN), v. (1) to lout, bow down (konungr laut þá allt niðr at jörðu); (2) to bow to in homage or worship (Erlingr laut konungi ok heilsaði honum); (3) to give away, yield; hinir lægri verða at l., the weaker has to yield; (4) with preps., l. at e-u, to bear upon, have reference to (bat sem at lýtr bess manns lofi); to bow for a thing; l. at litlu, to be thankful for little; l. til e-s, to belong to, bear upon (betta efni lýtr til lofs herra Guðmundi); to pay homage, show deference, to (lutu allir til hans); l. undir e-n, to be subject to (þeir ætluðu engan guð vera þann, er þeir áttu undir at l.).

LÚTR, a. louting, bent down, stooping. LYDDA, f. lazy villain.

LYF, n. medicine, healing herb; ekki l., nought, not the least.

LYFJA (AĐ), v. to heal; l. e-m e-t, to cure one of; l. e-m elli, to kill one.

LYF-STEINN, m. healing stone, stone of special virtue.

LYGĐ, f. lie, falsehood, = lygi.

LYGI (pl. LYGAR), f. lie, falsehood (pat er ok in mesta l.); -KONUNGR, m. false king; -KVITTR, m. false rumour; -LAUSS, a. truthful; -LIGR, a. false (-lig orð); -MAÐR, m. liar, impostor; -SAGA, f. false news, untrue story.

LYGN, a. *calm*, *smooth*, of wind and waves (var veðr gott ok lygnt).

LYGNA (-DI, -T), v. impers. to become calm (lygndi veðrit).

LYKILL (pl. LUKLAR and LYKLAR), m. key.

LYKILS-LAUST, adv. without using a key (lúka upp lás -laust).

LYKJA (LYK, LUKTA, LUKTR), v. (1) to shut in, enclose, close; l. e-n i myrkvastofu, to shut one up in a dungeon; (2) to put an end to (hvatki er lifi hans hefir lukt).

LYKKJA, f. loop, coil of a rope, &c. (hann hafði ok dregr á hönd sér); gera lykkja á leiðinni, to put an end to one's journey, to stop; coil of a serpent (ormr með lykkju mikilli ok breiðum sporði).

LYKKJÓTTR, a. looped, curved.

LYKK-LAUSS, a. without bend.

LYKNA (AÐ), v. to bend the knees.

LYKT, f. end, conclusion (sú varð l. á viðrskiptum þeirra, sem nú má heyra); esp. in pl., gøra (vinna) lyktir á e-u, to do, perform; koma málum til lykta, to bring a case to a final issue; leiða e-t til lykta, to bring to an end, finish; at lyktum, at last, finally (þó flýði hann at lyktum); þat verðr at lyktum, at, the end of it was, that. LYKTA (AÐ), v. to bring to an end, finish; impers., lyktar e-u, it ends.

 ${\tt LYKTA\text{-}LAUSS, a.}\ endless.$

LYMSKA, f. wiliness, cunning.